

lige positive perspektiver i anvendelsen af genteknologien. Der er ikke nogen tvivl om, at genteknologien kan bruges i menneskets tjeneste til at forbedre menneskets liv: mindre smerte, bedre sundhed, mindre forurening, bedre fødevarer, rigere udbytte, og sådan kunne man fortsætte. Men så er der selvfølgelig også risici. Vi har set eksempler: Antibiotikaresistens som markør, hvem har dog fundet på det? Det var nemt og enkelt, men det var dog nok rigeligt problematisk, mere end rigeligt problematisk.

Derfor er der også helt kontante risici, og dem må vi forholde os til, dem må vi undgå, dem må vi reducere, når vi overhovedet opdager dem, og vi skal gøre meget for at komme til at opdage dem, for ellers bliver det dem, der kommer til at blokere for, at vi kommer til at realisere de positive perspektiver.

Så er der jo også mellem det, der er godt, og det, der er skidt, en masse usikkerhed. Hr. Thorkild B. Frandsgaard sagde meget klart, at det er svært at forstå, og jeg vil gerne melde mig i den flok, der siger, at det er vældig svært. Det er ikke til at se, og det er ikke til at forstå, og det skifter hele tiden. Det er nyt, og det gør, at det er meget væsentligt, at vi alle sammen faktisk åbner for at anse det for fuldstændig rimeligt, at også andre mennesker står usikre over for, hvad det er, der sker. Så bliver de nemlig sammen med os andre usikre bedre til at tage beslutningerne om, hvad det så er, vi synes er godt og kan acceptere, og hvad vi under ingen omstændigheder ønsker at se.

Der er altså ikke nogen svar, der er de helt rigtige, som kommer af sig selv. Der er ikke en facilitliste, som en eller anden sidder med; vi kender den i hvert fald ikke, og jeg tror ikke, vi kommer til at kende den. Derfor synes jeg, at jeg gerne vil takke for debatten, som er kommet meget rundt i dag, og jeg kan i virkeligheden konkludere, at vi går til det med åbenhed, at vi går til diskussionerne og til stillingtagen med forsigtighed, at vi lægger vægt på debat og information og viden som vores nøgler til at kunne beslutte det, som vi, når vi træffer beslutningen, tror er det, der både er godt undersøgt og også ordentligt afvejet.

Tak for debatten, tak for begyndelsen af debatten, for det er jo som sagt noget, vi meget gerne vil fortsætte med, ellers er det nemlig ikke så meningsfyldt igen.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg forstod ministeren således, at hun var indstillet på, at hvad angår risikovurderinger, er det vigtigt at overveje og drøfte, hvordan de kan blive bedre i bredden og i dybden.

Mit spørgsmål lyder, om ministeren kan præcisere lidt nærmere, hvordan og hvornår disse drøftelser så måske kan resultere i et beslutningsgrundlag for, hvad det er for principper, vi videre skal overveje. Altså jeg synes, det kunne være ønskeligt at få at vide, hvad regeringens plan for den politiske proces med hensyn til risikovurderinger egentlig er, og hvor Folketinget eventuelt kommer ind. Jeg er selvfølgelig interesseret i at fastholde det og høre, hvordan vi kan videreudvikle dette perspektiv. Det ene er altså, om vi kunne få det konkretiseret lidt.

Det andet og det, jeg undrer mig over i den her debat, men det kan være, vi kan få en lidt klarere melding fra ministeren, er: Man har altså forventninger til det her projekt, man har forventninger til genteknologien. Jeg vil spørge ministeren, om ministeren kan give ét eksempel, bare ét eksempel, på, at man har en gensplejset plante eller noget andet, hvor man kan sige, at der rummes muligheder for en bedre verden. Er det det gensplejsede juletræ? Er det den gensplejsede maniokplante? Er det den gensplejsede raps? Hvor er det henne?

Formanden:

Ja tak. Hr. Jens Kirk.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg vil gerne sige tak til erhvervsministeren for den afsluttende tale, men også gerne lige pointere over for erhvervsministeren, hvad undertegnede sagde. Jeg sagde, at det ikke er gratis at sige nej til genteknologien, men jeg sagde også, at i Venstre er vi positive over for genteknologi, men samtidig skeptiske og erkender, at det er en balancegang.

Jeg er enig i det med rettigheden til brug af egen såsæd, men jeg vil gerne oplyse ministeren om, at det er sådan, at en del af den såsæd, der bruges her i landet, ikke er avlet eller dyrket her i landet. Vi importerer en masse af den fra Frankrig, bl.a. får vi majs fra udlandet. Sukkerroefrøavl ser vi heller ikke meget til her i landet mere. Vi er vel i en markedsorienteret verden; det er da i hvert fald mit univers, og man kan